

Published monthly by the HUNGARIAN BAPTIST CONFERENCE OF THE AMERICAN CONTINENTS
1370 Michigan Boulevard, Lincoln Park, Michigan 48146

KÖSZÖNTJÜK AZ ÉDESANYÁKAT!

ÉDESANYA! — Milyen szép csengésű szó. Milyen mélységeket takar és milyen magasságokat sejtet. Köszöntjük az édesanyákat, *kedves olvasóinkat*, fiatalokat és időseket, mindazokat, akikhez eljut *A Kürt*, kedves lapunk.

Ebben a számban a megszokottnál többször esik szó róluk. A Jó Pásztor védelmét kérjük életükre, és imádságra buzdítunk a gyermekekért is, akik az édesanyai szeretet örök "tárgyai".

"Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az ÚR, a te Istened ad tenéked!" (2Móz 20:12.)

ANYÁM IMÁJA

*Sok vad vihar vonult el már fölöttem.
Mindből kivezetett az Úr. Nem értem,
hogy s miért? De jól tudom, hogy közben
Anyám imádkozik.*

*Kifente nyelvtörét sok ellenségem,
hogy belémdöfje. Most megszegegyenülten
vonulnak félre. Nem tudják, hogy értem
Anyám imádkozik.*

*Hányszor hevertem Illés-szerűen
a kétség fenyőlombja csalfa hűsén!
Most mégis ujjongok. De otthon csöndben
Anyám imádkozik.*

*Az élet útja nem mindig derűs. Én
gyakran jártam az árnyak sűrű mélyén.
Hogy mégis fényben élek? Csöndben? Békén?
Anyám imádkozik.*

*Jöhet — míg élek — bármi, én a félest
nem ismerem. Megyek előre bátran.
Legyőzöm lelkem minden ellenségét...
Anyám imádkozik.*

Gerzsenyi Sándor

ANYÁM

*Most simogat kezed,
a dolgos, drága kéz,
szemed, a szigorú, most
újra jóságosan néz.
Szádból hullanak halkan
most a gyengéd szavak:
melegek, lágyak, kedvesek,
mint nyári napsugarak.*

*Most érzem, itt vagy közel,
bár eltakar a messzeség...
Szelíd arcod kirajzolja
mégis nekem a fényes ég,
s én felejttem, hogy voltál:
szigorú, fáradt, ideges,
felejttem, hogy ütésre is
emelted néha a kezedet.*

*Most csak azt érzem;
szeretted, szeretsz nagyon.
Érzem, hogy ittmaradtak
áldott csókjaid arcomon,
érezem, hogy adósod vagyok.
Adósod mindig csak neked,
érezem, letörölöd most is
szememről a könnyeket.*

Petrőcz Lászlóné

THE TRUMPET

Published monthly by the
Hungarian Baptist Conference
Of The American Continents

Felelős szerkesztő — Editor in Chief
DR. ALEXANDER S. HARASZTI
Tel.: (404) 474-3686 (Office—Iroda)
Tel.: (404) 471-4183 (Home—Otthon)

Szerkesztő—Editor
REV. JOHN VADÁSZ-HUNTER
P. O. Box 826, Monterey Park, CA 91754
Tel.: (213) 284-5470

Helyettes szerkesztő — Assistant Editor
REV. ANDRÁS HERJECZKI
P. O. Box 5356 Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

Tördelő szerkesztő — Make-up Editor
REV. DR. MIHÁLY ALMÁSI
8758 Olde Eight Road
Northfield Center, Ohio 44067
Tel.: (216) 467-6495

Munkatársak — Co-workers
REV. GYULA KUN
REV. LAJOS OLÁH

Előfizetési díj — Subscription fee
Egy évre — For One Year
\$12.00, U.S. Dollars
\$15.00, Canadian Dollars
Over Seas Air Mail \$18.00 U.S.

Send subscription and change of address:
MRS. MAGGIE MARTON
1162 Fort Street
Lincoln Park, Michigan 48146
Tel.: (313) 386-4540

Címváltozásukat kérjük jelentsék:
Mrs. Maggie Marton lapkezelőnek.

A kéziratokat a tördelő-szerkesztő címére
kérjük küldeni!

Lapunkból bárki cikket átvehet,
a forrás feltüntetésével.

OFFICERS — TISZTVISELŐK

President — Elnök
ALEXANDER S. HARASZTI, M.D. Ph.D.
Henry General Professional Building
Stockbridge, Georgia 30281
Telephone: (404) 474-3686 (Office)
(404) 471-4183 (Residence)

Secretary — Titkár
REV. ANDRÁS HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park, Michigan 48146
Telephone: (313) 382-3735

Convention Evangelist — C. Evangelista
REV. LAJOS OLÁH
Kipling, Sask. S0G 2S0, Canada
Telephone: (306) 736-2236

Vice President — Alelnök
MRS. HENRY WERLE
3 Basswood Road
Willowdale, Ont., Canada M2N 2N2
Telephone: (416) 222-3593

Treasurer — Pénztáros
MRS. MAGGIE MARTON
1162 Fort Street
Lincoln Park, Michigan 48146
Telephone: (313) 386-4540

Printed by

Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

A szerkesztő rovata

(Editors column)

A közelmúltban egy temetésen vettem részt. Aránylag fiatalon halt meg egy testvér. A gyászistentiszteleten az elhunyt gyermekkori barátja beszélt. A prédikáció csodálatosan szép volt, szónokilag jól felépített, szívhez szóló, megkönnyeztető. Igazán meghatóan szólt régi barátjáról.

A beszéd alatt fölelevenedtek bennem az emlékek. Visszapillantottam az elmúlt tizenöt évre, amióta láttam a szónok és az elhunyt egymáshoz való viszonyát. A beszéd és a múlt tettei ellentétben voltak egymással. Föltételeztem, hogy talán — tudtomon kívül — a közelmúltban rendezte a szónok testvéri viszonyát az elhunyttal, amit a beszédben sejtetett is. A múlt hatásaitól azonban nem tudtam szabadulni.

Az eseménynek két nagyon fontos tanítása volt számomra. Az egyik: *A "szeretet" tettek nélkül nem sokat jelent.* Egy gyermekkoromból ismert vers refrénje jutott eszembe:

*"A temetőben késő már a bánat,
Amíg él, szeresd Anyádat!"*

Nem a virág, a szép búcsúbeszéd, nem a nyitott koporsónál való szentté avatás, amire elhunyt testvérem, én is és mindnyájan vágyunk. Most, míg élünk, van szükség szeretetre, testvéri, vigasztaló szóra!

Budapesten villamoson utaztam. Baleset történt. A vezető mellett állva láttam, hogy az előttünk lévő mozgó villamosra egy fiatalember ugrik föl. Az ugrás nem sikerült. Egyik lábát levágta a villamos. Megálltunk. A sérültet gyorsan körülfogta a tömeg. Én a villamoson maradtam. Valami arra ösztönzött, hogy menjek oda, vigasztaljam a sérültet és kérdezzem meg, ismeri-e Jézus Krisztust. Amíg mérlegeltem, menjek, ne menjek, az illető elvesztette eszméletét, és mire odajutottam, már agonizált. Az Úr és a sérült tudta csak, milyen állapotban távozott a fiatalember az örökkévalóságba. Elöttem sokáig ott volt a kép, és élt bennem a felelősség tudata. Györtört a kérdés: Miért nem szóltál hozzá? Miért nem mondtad el neki, hogy Jézus kegyelmes, megbocsát, örök életet ad. Soha vissza nem térő alkalom!

Krisztust követő szolgáló testvéreim! Tudjuk-e, hogy Isten azért hoz össze bennünket sokszor teljesen ismeretlen egyénekké, hogy az Úr Jézus kegyelmét, szeretetét közöljük velük. Hogy tetteikben is kinyilvánítsuk Isten szeretetét feléjük. A temetőben ez már késő. A holtaknak erre már nincs szükségük. *Ma szeress, ma szolgálj, ma tégy bizonyosságot!*

A másik nagy tanulság — és egyben kérdés — az, hogy én, mint igehirdető, mennyire élem, amit prédikálok, mennyire próbálom megvalósítani, amit hallgatóimtól kérek? Vajon a szép szónoklat helyettesítheti-e a tetteket? Az igehirdető élete rendszerint nyitott könyv a hallgató előtt, tetteit akaratlanul is összevetik szavaival!

Amikor ezeket a sorokat írom, csak mély alázattal és bűnvallással állhatok az Úr elé: Uram, légy irgalmas nekem bűnösnek! Segíts, hogy életem jobb igehirdetés legyen, mint beszédem, hogy a neked tetsző cselekedetek előzzék meg jól hangzó, tetsző beszédeimet, írásaimat! — *"TISZTÍTS MEG ENGEM IZSÓPPAL, ÉS TISZTA LESZEK, MOSS MEG ENGEMET, ÉS FEHÉREBB LESZEK A HÓNÁL"* (Zsolt 51:9).

■■■■ SIESS! ■■■■

*Siess, száll a sebes madár!
Siess, elszáll a gondolat!
Siess, fogd meg a szárnyait,
Mert ha nem, már tovább halad.*

*Siess, száll a sebes madár!
Hamar elszáll az érzélem.
Ha nem ragadsz húrjaiba,
Már messze száll a réteken.*

*Siess, száll a sebes madár!
ADDIG SZERESS, AMÍG LEHET,
Holtakat ölelő karod
Boldoggá már soh'sem tehet.*

Somogyi Gáborné

Anyáknapi fohász

*Hozzád száll fohászsom
Minden este, reggel!
Gyermekeimádságom
Úr Jézus, fogadd el!*

*Tárd ki áldón kezed
Ésanyám felett,
Segíts nekem is, hogy
Engedelmes legyek!*

Varga Erzsébet

Imádkozzunk az édesanyákért!

(2Tim 1;5)

Az anyaság, bármennyire is szeretet, szívet gyönyörködtető hívás, sok teherrel jár együtt. Ha valaha, ma sokkal inkább elmondható, hogy aki gyermekáldás vételére készül, vessen számot, rendelkezik-e azokkal az értékekkel, amelyek lehetővé teszik az újszülött növekedését, egészen a felnőtté válásig! Ezek közül csak néhányat említek: több szeretet, nagyobb áldozatkészség, több lemondás, nagyobb önmegtagadás. A keresztyén ember szeme előtt még ez is kevésnek tűnik, mert elmaradhatatlannak tartjuk az édesanyák megalapozott hitét, elmélyült imaéletét. Mondjunk hálát Istenünknek azért, hogy vannak édesanyák, akik készek Loist és Eunikét a példamutató, képmutatás nélküli hitben is követni! Nem kímélik magukat, s a fáradtság teljes napi munka mellett arra is

készek, hogy megtanítsák gyermekeiket az Úr félelmében való járásra!

Valljuk meg, hogy gyülekezetünk nem minden esetben nyújtotta a legmaximálisabb támogatást az édesanyák szolgálatához! Éppen ellenkezőleg. Az istentisztelet alatt zúgó-búgó gyermekek iránti türelmetlenségünkkel több kárt okoztunk, mint amennyit segítettünk.

Emeljük fel szavunkat az élő Istenhez és a gyermekek legnagyobb barátjához, Jézus Krisztushoz, hogy tegye gyümölcsözővé a közöttünk munkálkodó Loisk és Eunikék szolgálatát! Így reménykedhetünk abban, hogy a jövő ifjúsága nem hitehagyó Démásokból, hanem a munka terhétől sem visszariadó Timótheusokból áll majd! Ajánljuk fel az Úr előtt a minden emberi erőt meghaladó feladat teljesítésében segítő szán-

dékunkat, imatámogatásunkat! Osszuk meg az édesanyákra nehezedő terhet, felelősséget! Viseltessünk irántuk megértő szeretettel még akkor is, ha azt látjuk, szellemi tartalékaik fogytán vannak!

*“Isten, áldd meg jó anyánk,
Ki gondot visel reánk!
Áldd meg minden lépését,
Isten áldd, Isten áldd!”*

*Takard be őt szárnyaddal,
Őrizd meg angyaliddal!
Útain baj ne érje,
Isten áldd, Isten áldd!”*

Erdélyi Lajos

ANYÁKNAPI TANÁCS:

Imádkozzunk gyermekeink megtéréséért!

(Mt. 21:28 – 32.)

Sok, igen fontos téma szöbakerül a gyülekezetekben anyáknapiján, bizonyára az imádkozás is. Imádkozunk az édesanyákért, mi gyermekek, ők meg értünk. **A gyülekezet a gyermekek édesanyja is.** Erre utal pl. a régi “anyaszentegyház” kifejezés. Nos, imádkozzék az **Édesanya**, azaz a gyülekezet is ezen a napon! Imádkozzunk az édesanyákért és gyermekeinkért, de ne csak úgy általánosságban, hanem nagyon is konkrétan. Most egy cél legyen előttünk: Gyermekeink megtérése — hogy boldogok legyenek az édesanyák, a gyülekezetek, s öröm legyen a mennyben is!

* * *

Természetes, ha egy szülő saját gyermekére gondol először, amikor arra buzdítják, hogy: “gyermekeink megtéréséért imádkozzunk”. Az is természetes, ha közvetlenül ezután a gyülekezet, Krisztus népe következik. Gyermekeinket, ifjainkat a gyülekezet gyermekeinek tekintjük. Mindnyájukra gondoljunk most!

Vannak köztük olyanok, akik már megtértek, de gyenge kis palánták csupán. Amíg érvényesül a gyülekezet “üveg-ház-hatása”, addig nincs semmi baj velük, de ha pl. bekerülnek egy kollégiumba, távol a szülői háztól, ahol ugyan minden tekintetben maximális gondoskodásban lesz részük, de lelki táplálékhoz csak olyan mértékben jutnak, amennyiben maguk keresik azt, hamar je-

lentkezhet a visszaesés, az elhidegülés. Imádkozzunk értük, hogy megmaradjanak, növekedjenek, fejlődjenek!

Vannak aztán gyermekeink között örök ígérők, mindig mindent vállalók, mint a példázatbeli első fiú. Ha a megtérés kerül szóba, ők imádkoznak a legegyszerűbben magukért és másokért is. Csak éppen akkor nincsenek sehol, amikor indulni, tenni kellene. Felelőtlen ígérgetők! (Talán a gyülekezet felnőtt tagjaitól tanulták?!) Imádkozzunk értük!

És azokért is, akik soha semmit nem ígérnek, de mégis mindig mindenütt ott vannak, a munka nehezét végzik. Mért kell értük imádkozni, hiszen ők elmentek dolgozni — mint a kisebbik fiú? Igen, de mért mentek el? Erről a fiúról azt olvassuk, hogy bár azt mondta, hogy nem megy, “később meggondolta magát”. Miért nem akart menni? “Nincs kedvem hozzá!” — mondta. Hány és hány gyereknek, tizenévesnek alig van valamihez kedve! Nem találják a helyüket, unatkoznak, nem érdekli őket semmi, vagy csak egy-két dolog.

Magukba roskadt öregekhez hasonlítanak sokszor. Hol van a kipattanó életkedv, vállalkozó kézség? Talán nem olyan szokimondók, mint a példázatbeli kisebb fiú, nem vágja a szemükbe: “nincs kedvem ehhez vagy ahhoz, nem érdekel”, de ezt olvassuk le az arcukról.

Imádkozzunk azért, hogy gyermekeink megtérjenek! Változtassák meg szemléletüket, gondolkodásmódjukat! És imádkozzunk magunkért, hogy jó példát adjunk nekik!

Dr. Almási Mihály

Édesanyáknak

*A mi drága édesanyánk
Sokat küzd és fárad értünk.
Korán kel és későn fekszik,
Édesatyánk, áldd meg, kérünk!*

*Töltsd be szíved türelemmel,
Új erővel, ha elfárad,
Mert anyukánk minden napja
Csupa szeretetszolgálat.*

Varga Erzsébet

Herjeczki Géza

AZ ÉDESANYAI SZERETETET

"Hát elfeledkezik-e az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én terőlad el nem feledkezem. Imé az én markaimba metszettek fel téged, kőfalaid előttem vannak szüntelen" (Ésaiás 49:15k).

Szerető Jóatyánk kételkedő, félelmekkel küszködő gyermekeit meg akarta vigasztalni. Mivel is bátoríthatta volna jobban őket, mint azzal, hogy megígérte nekik, hogy soha nem hagyja el őket, velük marad. De, hogy ne csak elméleti tanítást halljanak, példát keresett szeretete, hűsége bemutatására. Az édesanya szeretetét, gyermekei iránti ragaszkodását, hűségét alkalmasnak találta arra, hogy azzal az Ő könyörülő irgalmát magyarázza. Nincs is hasonló az édesanyai szeretethez.

Az anyák napja alkalmat ad arra, hogy önvizsgálatot tartsunk. Megbecsüljük-e, értékeljük-e édesanyánkat ma is? Vagyis akkor, amikor már kinőttünk a kisgyermekkorból? Vagy csak addig volt értékes nekünk, amíg nagy szükségünk volt rá? Addig szerettük, amíg hasznunk volt belőle? Ó, hány édesanya várja remegő szívvel, hogy végre megszólaljon a telefon, és rég nem látott fia, vagy lánya hangját hallja ismét. Hány édesanya várja, hogy a postás végre gyermekétől is hozzon levelet! Túrmezei Erzsébetnek ez a verse hadd legyen üzenet minden felnőtt gyermek számára:

EMLÉKEZTETŐ

*Édesanyád csak levelet vár.
Kevéssel beéri, kevéssel.
És annyi titkos könnyet hullat,
Ha napok múlnak, s írni késel.*

*Tipegő kisgyermek korodban
te mennyi kéréssel zaklattad!
Sietős dolgát hányszor hagyta
napjában félbe temiattad!*

*Kenyeret szelt, puha-fehéret...
kis karcolást csókkal hegesztett...
virrasztott lázas éjszakákon...
Most haja fehér, keze reszket,
s levelet vár: simogatását
néhány gyermeki, meleg szóinak.
Ó, írj! Amit ma még megírhatsz,
vigyázz, megírhatod-e holnap!*

Gyülekezeteinkben nem csak idős édesanyák vannak, hanem egészen fiatalok is. Milyen szép gyülekezeti gyakorlat a gyermekbemutatás. Minden gyermek Isten ajándéka "az anyaméh gyümölcse jutalom", olvassuk a 127. Zsoltárban. Hadd dicsérje a hívő édesanyákat most, anyák napján egy nem régen készült fénykép is, melyet Torontóban készítettünk a legutóbbi gyermekbemutatáson.

Anyák napján azt is kérdezzük meg magunktól: Értékeljük-e eléggé gyermekeink édesanyját? Észrevesszük-e, mennyit fárad mire vasárnap reggel útnak indítja az imaházba a mindig csintalan gyermekeket?

Észrevesszük-e, mennyi energiájába kerül, hogy a lakást mindig tisztán, barátságos állapotban tartsa? Észrevesszük-e a vendéglátás kedélyes perceiben, hogy mennyit fáradt, mire az ebéd végetér?

A nagy szavak helyett ma inkább adjunk hálát értük. A imádságainkban kérjünk új erőt a számukra. Szeresük jobban őket! Ne feledkezzünk meg róluk! Hiszen az édesanyák nem feledkeznek meg gyermekeikről!

A torontói gyermekek köszöntik Janó Jonathánt, a legifjabbat, a gyermekbemutatás után.

Anyák napjára

*Anyáknapjára készülünk.
Régi, jó szokás szerint megy minden.
Versek, virágözön.
Meg persze prédikáció lesz.*

*Dicsérjük őket sok szóval,
könnyű, rímelő sorokkal.*

*Gyermekeink tanulják már a verset,
s ahogy meg-megakadnak,
segítségért az anyjukhoz szaladnak:
apu nem ér rá ilyesmire!?*

*Meglepetés,
egy kevés figyelmesség
nem jár nekik.
Csak vers, virág, meg ének.*

Herjeczki Géza

Lant Emil

A jó Pásztor oltalma alatt

(23. Zsoltár)

Jézus Krisztus mindnyájunk jó pásztora. Most azonban — Lant testvér írását olvasva — gondoljunk az édesanyákra elsősorban! — És kérjük a Jó Pásztort, hogy őrizze, erősítse, ha kell: gondozza és ápolja az édesanyákat, nagymamákat.

* * *

A 23. zsoltár a Biblia égboltjának egyik legragyogóbb csillaga. 3000 év óta tündököl a Szentírás egén és e hosszú idő alatt mitsem vesztett ragyogó fényéből.

“Az Úr az én Pásztorom!” A hívő ember a jó Pásztor juhának vallja magát. A hitetlenek természete az erdőben élő vadra emlékeztet. Az ember farkasa az embernek, mondja egy latin közmondás. Aki megtér, bárány természetet nyer. Szívét isteni békesség uralja, és egyénisége a Jézus természetét tükrözi vissza.

“Füves legelőkön nyugtat engem!” E világban helyenként bogáncskóró burjánzik és mérges bogyók teremnek. Jézus füves rétekre és dús legelőkre visz. Ez azt jelképezi, hogy Krisztus tanítványa bővölködik lelki táplálékban. A Szentírás dús legelőin bőven terem szívet üdítő, lelket tápláló és erőt kölcsönző lelki eledel.

“Csendes vizekhez terelget engem!” Viz nélkül nincsen élet, de víz és víz között különbség van. A tiszta forrásvíz üdítő, a pocsolya vize undorító. Jézus nem a világi örömek poshadt vize mellett vezet, hanem az örök élet kristálytisza és szent folyama mentén. *“Isten folyója tele van vizekkel”* — olvassuk a 65. zsoltárban. Ezek a vizek szomjat oltanak, felüdítenek és a vándorút porától megtisztítanak.

“Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy!” A jó Pásztor útja föl és alá visz; magaslatokra föl és mélységekbe le.

Az út felett hol napsugár tündököl, hol pedig vészfelhő tornyosul. De Krisztus nyája a veszedelmek közepe sem esik kétségbe, mert tudja, hogy jó Pásztor szeme rajta nyugszik, és hogy erős keze megóvjá. *“Nem félek a gonosztól, mert te velem vagy!”* Így hangzik a hívő lélek hitvallása. Ezt vallja, ha veszélyes helyzetbe kerül, például, ha műtőasztalra kell feküdnie, vagy ha a halál angyalát közeledni látja. — Boldog Jézusnak az a tanítványa, aki élete válságos óraiban gyengén remegő kezét Ura és Megváltója erős kezébe helyezvén, azt mondhatja: Nem félek, mert Te velem vagy!

“Asztalt terítesz nékem az ellenségeim előtt!” — olvassuk az 5. versben. Amikor az Úr Jézus megkérdezte tanítványait: Volt-e valamilyen hiányotok? — azok így feleltek: Semmiben sem, Uram! Igen, az Úr megteríti asztalunkat, vagyis gondot visel rólunk. Ez tény, ezt tapasztalja Isten népe nap nap után. — De vajon miért teríti meg Isten az asztalunkat — ahogy olvastuk — az ellenség szemeláltára?

Az ellenség — gondoljunk most a Sátánra — azon van, hogy aggodalmaskodással és kétellyel megmérgezze gondviselő mennyei Atyánkban való hitünket. Azt sugallja, hogy Isten minden parancsolatának nem lehet eleget tenni, mert ez előnyöktől foszt meg és anyagi veszteséggel jár. Azután meghív az ő asztalához, vagyis törekszik arra rábírní, ami ellenkezik Isten akaratával. Aki csábító szavára hallgat, pillanatnyi előnyre tesz szert, de előbb-utóbb pórul jár. Annak viszont, aki nem tántorodik meg és kitart az igazság mellett, Isten terít asztalt. *“Az ellenség előtt”,*

vagyis a Sátán és követőinek megszegyénítésére, azok szemeláltára. *“Senki sem szégyenül meg, aki az Úrra vár!”* — olvassuk a 25. zsoltárban. Igen, senki sem szégyenül meg, aki vár, míg Isten *“terít neki asztalt”*.

“Jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján” — mondja hálatalten a zsoltáros. Jóság és kegyelem! Mindkettőre szükségünk van, úgy testileg mint lelkileg. Isten jóságának köszönhetjük földi életünket, és Isten kegyelme szavatolja örök üdvösségünket.

“És az Úr házában lakozom mindenkor!” Ezzel zárul Dávidnak a jó Pásztorról és nyájáról szóló, gyönyörű zsoltára. Krisztus népe zarándokútjának végcélja *“az atyai ház”*. Jézus, a jó Pásztor, a nyáj olykor elfáradó juhait így biztatja: *“Ne nyugtalankodjék a ti szívetek! Az én Atyám házában sok hajlék van!”* (Ján. 14:2.) Krisztus azért jött le hozzánk a földre, hogy hazavezessen az Atyához. Nélküle az életünk céltalan bolyongás lenne. De Vele, a jó Pásztorral, aki élete árán szerzett az övének örök lakást az atyai házban. Az élet céltudatos zarándoklás az örök haza felé, Isten felé!

KEGYELEM

*Valami fényes, nagy, nagy öröm száll
Gyarló szívemre,*

*Mintha a légből színes virágok
Szirma peregne.*

*Mintha a szél is valami drága
Illatot hozna,*

*Mintha a fákon minden madár csak
Nekem dalolna.*

*Halljátok meg ti, akik még ma is
Sötétben jártok,*

*Szívem igazi, tiszta örömét
Ti is lássátok.*

*Atyámtól kaptam, drága ajándék,
Mennyei manna,*

*Ki alázattal elkéri Tőle,
Az mind megkapja.*

*Ki alázattal, hittel felnéz rá
Lehull a terhe,*

*Minden útjában kíséri híven
Az Ő Szentlelke.*

*Ember! Ki járod fáradtan utad,
Bűnökbe veszve,*

*Hidd el, neked is kész van és vár rád
Az Ő Kegyelme!*

Somogyi Gáborné

Misszióút hat országon át

(1981. október 10—31.)

A BILLY GRAHAM EVANGÉLIUMI TÁRSASÁG megbízásából **Dr. Haraszi Sándor** testvér, Konferenciánk elnöke a fent jelzett időben megbeszéléseket tartott egyházi vezetők személyiségekkel és a világi hatóságok képviselőivel Európában. A KÜRT olvasói számára Haraszi testvér a következő tudósítást adta:

GENF, okt. 11—14.

Megbeszélést folytattam az Egyházak Világtanácsánál **Dr. Tódor Sabev**vel (társ főtthár), **Dr. G. G. Williams**-szal (az Európai Egyházak Konferenciájának főtthára), **Father Vitaly Borovoy**-jal, a Moszkvai Pátriarchátus képviselőjével, **Antonie** püspökkel, a Bucharesti

Pátriarchátus külügyi osztályának vezetőjével.

*

BERLIN (NDK), okt. 14—17.

Berlinben, Az Evangéliumi Szabadegyházak Szövetségének két vezetőjével (**Rev. Manfred Sult**, elnök és **Rev. Rolf Dammann** főtthár), az Állami Egyházügyi Hivatal főosztályvezetőjével, **Dr. Krusche** püspökkel, az Evangéliumi Egyházak Szövetsége elnökével, és egyéb egyházi vezetőkkel tárgyaltam.

*

BUKAREST, okt. 17—21.

A román fővárosban a Baptista Egyház vezetőivel (**Rev. Cornel Măra** elnök, **Rev. Mike Béla** alelnök,

Rev. Tuna főszervező, **Rev. Barbatei** főtthár) és a Vallásügyi Hivatal Külügyi Osztályának igazgatójával (**Dr. Ion Popescu**) beszélgettem. Igét hirdettem a Bukaresti Baptista Theol. Szeminárium hallgatóinak (**Dr. Ion Bunaciu**, igazgató), valamint Aradon, egy magyar és egy román baptista gyülekezetben.

*

RÓMA, okt. 21—22.

A Vatikánban, a Keresztény Egyház Titkárságon beszélgettem Monsignor **Meeking**-gel és **Father Duprey**-vel, valamint a Vatikáni Államtitkárság egyik vezető tisztviselőjével. Az előkészítést **Father Jerome Vereb** végezte. Ugyanő készítette elő Billy Graham találkozását a Pápával 1981. jan. 12-én.

Okt. 22—26-ig újból **Genfben** tárgyaltam, majd **Budapest**en (okt. 26—31-ig).

Budapesten **Laczkovszki János** egyházelnök, **Szakács József** elnök és **Viczián János** főtthár nagy szívéllyel fogadott a Baptista Egyház és a Szabadegyházak Tanácsa képviselőjében. Külön szeretném kiemelni **Miklós Imre** államtitkár úr lekötelező figyelmességét, mely a magyar lelkipásztorok amerikai szolgálatának további támogatásában is megnyilvánult. (Azóta **Herjeczki Géza** és **Dr. Almási Mihály** lelkipásztor testvérek már végzik is a szolgálatot Torontóban, ill. Clevelandban, **Oláh Lajos** lelkipásztor testvér pedig meghosszabbíthatta kiplingi szolgálatának idejét.) Látogatást tettem **Dr. Gosztonyi János** főtthárnál, a Magyarok Világszövetsége székházában. Neki is megköszöntem a Lelkészcsere Program támogatását. **H. Bergold** USA nagykövet fogadott budapesti tartózkodásom során. A **Billy Graham** debreceni díszdoktorrá avatásáról készült filmet **Dr. Aranyos Zoltán** zsinati tanácsossal, a Magyar Református Egyház képviselőjével néztük meg. Kilátás van arra, hogy ezt a filmet a Magyar Televízió is bemutatja egy filmösszeállítás keretében, melyben helyet kapna a **Léka László** bíboros prímás római látogatásáról, valamint **Casaroli** bíboros, vatikáni államtitkár magyarországi útjáról készített film.

A képmutatás nélküli élet

(És. 29:13.)

Alig akad igehirdetés, amelyben ne kerülne szóba a képmutatás. Hajlamosak vagyunk arra, hogy zsidó bűnnek tartsuk, arra is, hogy kizárólag a farizeusok jellemvonásának tekintsük ezt a nem éppen dicséretes "adottságot". Azért mondom, hogy "adottság", mert a bölcsőtől a sírig, teljes életünkben, minden erőfeszítésünk ellenére is ráncakaskodik, amolyan "velünk született" — egyeseknél visszaszorított, másoknál szabadjára engedett — ösztönös magatartás-formaként, mint a Sátán "adománya".

Hány és hány "álarcunk" van? Más az arcunk (no meg a beszédünk, magatartásunk), ha pl. dicséretet kapunk, más, ha megszoritának bennünket, ha győzelmi mámorunk van, vagy ha "kiütöttek" — és sorolhatnám.

A gyerekeknek van csínytevés utáni "álarca", visszafogottan szende, gyanúsán hallgató. Követelőző zsarnok arca, s hozzá — ha "kell" — toporzékoló lába... Bizonyos célok elérése

Lelki életünk szemetét nem söpörhetjük imaszönyegek alá: az "asztalra" kell tennünk, hogy utálattal töltsön el bennünket.

*

A belátás hiánya kilátástalanná teszi életünket.

érdekében alázatos, gyöngéd, simulékony... és sorolhatnám.

A tizenévesnek más az "arca" otthon, azonos nemű és korú társai között, azonos korú, de más nemű fiatalok között, öregek környezetében, középkorúak között, társaságban vagy kettesben... — és itt sem merítettem ki minden variációt.

Vajon nekünk felnőtteknek hány "álarcunk" van? Bizony van egy-néhány! Például egy otthoni, egy munkahelyi, egy gyülekezeti, egy társasági... — és mindegyikre van egy csomó változat. Csodálkozunk, hogy nem szeretjük eléggé egymást? Azt sem tudjuk, kik vagyunk! Hol az egyik, hol a másik álarcot viselve találkozunk, és álarc nélkül talán még sohasem láttuk egymást. A Sátánnak mintha sikerült volna egy nagy "álarcosbálla" varázsolni a világot. Bennünket hívöket is?

A képmutatás az egyik legveszedelmesebb bűn. Ha valaki megszokja, már észre sem veszi, és képtelen tőle szabadulni. Vizsgáljuk meg magunkat, vajon nem vagyunk-e Istennel szemben is képmutatók. Aki csak szájjal közeledik Hozzá, de szíve távol van Tőle, kemény büntetést kap.

Kérjük a mindenható Urat, hogy mutasson rá hiányosságainkra, bűneinkre, és szabadítson meg bennünket a képmutatástól!

Dr. Almási Mihály

Akik közülünk eltávoztak

LÉHMANN JÁNOS
lelkipásztor
1920 – 1982

Léhmán János testvér Egyházasközpáron született 1920. december 11-én. 1982. március 17-én reggel szíve utolsó dobant. Eltávozott közülünk. — Hazahívta az Úr.

Ésaiás könyve 60. része, első versében olvashatjuk: "...hogymeggyógyítsam a megtört szívűeket..." (to heal the brokenhearted...). — Halála után két nappal szép, virágokkal díszlő otthonukban szembetűnt az orgona kottatartóján egy kinyitott énekeskönyv. Az ének címe ez volt: *He healed my broken-heart.* — János testvérem valószínűleg ezt énekelte, saját orgonakíséretével utolsó napjaiban. Az Úr magához vette, s meggyógyította beteg, összetört szívét. János hű volt az Úr Jézushoz. Mennyire szerette énekelni: "Nagyon szeret engem Jézus, oly sokat tett érettem" — "Ahol nem jön tavaszra tél..." és sorolhatnám. Az orgonista-énekes-lelkipásztor nemcsak énekel, hanem énekelve imádkozott.

Magyarul, angolul, németül hirdette az Úr igéjét. Túlárado szeretet jellemezte prédikációit. Boldog volt, hogy mutathatta az utat az Úr Jézus-hoz.

Léhmán János prédikátor-családban nevelkedett. Nemcsak nevét örökölte édesapjától, hanem a lelki elhivatottságot is. 1940-ben kezdte el szemináriumi tanulmányait a Budapesti Teológiai Szemináriumban. Tanulmányai befejeztével buzgó lelkesedéssel szolgált a Hegyaljai Gyülekezetben. Magasztalta az Urat igével, énekkel, zenével. Később átkerült Csepelre. Szívesen végezte a sok munkát.

1948-ban a család Németországba távozott. János nem hagyta szüleit, testvéreit. Velük tartott. Kelet-Németországban, majd Buffalóban végezte szolgálatait. Útkészítő, ott-hont-kereső szerepet töltött be. Sokaknak juttatott az új hazában ott-hont, kenyeret, segítséget. 10 évi buffalói lelkipásztorkodás után került át a torontói Első Magyar Baptista gyülekezetbe.

1966-tól Kaliforniában folytatta szolgálatait. Amikor az alhambrai testvérek templomavatási ünnepüket rendezték, Léhmán János nagyon sokat segített, fáradozott. Sor került egy kis önálló magyar gyülekezet pártolására is. Legutóbbi szolgálati helye a San Fernando-i First Baptist Church-ben volt.

Nyugdíjba került beteg szíve miatt. Alig múlt el hatvan éves (1981), amikor orvosai tanácsára visszavonult a pásztori munkából. De nem tudott pihenni. Házuk kertjében, sőt a szobákban is, a sok szép virág mintha azért versenyzett volna, hogy utolsó napjaiban örömet szerezzen neki. Ezek a ragyogóan szép virágok, úgy éreztem azt súgták nekem: "ne sírj, János ott van az Úrnál, ahol nincsen szenvedés, fájdalom, megtört szív...".

Temetése 1982. március 20-án, 11:30-kor, a Hill Forest Lawn Memorial Park templomban volt, a gyászistentiszteletet Rev. Schmith Henry tartotta. Sírt, könnyezett ő is... Schmith testvér osztálytársa és barátja volt az elköltöztötnék. Ismerte közeli. A dunántúlról kerültek mindketten a Teológiai Szemináriumba. Szomorú volt hallani, amint testvér és barát búcsúztatta a testvért és barátot. — Reánk nehezedett a búcsúzás fájdalma. Szomorú látvány volt a gyászoló család, a síró és könnyező rokonok... Láttuk őt, a hitbe kapaszkodó feleséget és három nagy, felnőtt gyermekét. Az özvegy amint szerdán (márc. 17-én) halva találta férjét, csak az Úr erősítésével hordozhatta próbáltatását.

Léhmán Edit, János testvér leánya, úgy a gyászszertartás elején, mint a végén énekel. Élénken emlékezett egy költeményre, amit annak idején édesapjával átbeszéltek és Edit melódiát szerzett a költemény gondolatai alapján. És zokogott a gyász-melódia és arról prédikált a zene nyelvén: Odaát folytatódik életünk, az örök Hazában.

Sokan kísérték ki utolsó útjára Léhmán János testvért. Több mint 150-en voltak a gyászistentiszteleten. Viszontlátásra János testvérünk! — Odaát!

Regina Kun

Lehet, hogy kezünkben van az arany és esetleg mások élete is, de mi mindenestül Isten kezében vagyunk.

OLVASD AZ IGÉT

READ THE WORD OF GOD

VASÁRNAP, 1982. JÚNIUS 6.

Örülj Kegyelembe fogadott

(Lukács ev. 1:26—38; János ev. 19:25b—27.)

Aranymondás: "Imhol az Úrnak szolgálója; legyen nékem a te beszéded szerint" (Lukács ev. 1:38b).

Mária nem értette meg az Úr akaratát, de engedelmeskedett. Tudomásul vette az ígéretet, hogy az ő fia Izrael reménységének beteljesítője.

Mária és Erzsébet megosztották egymás örömét afelett, hogy Jézus és János majd születni fog.

Mária magasztalja az Urat, amit lelkében át élt, azt el is mondja ebben a magasztalásban.

Mária jelenléte a keresztnél bizonyosságot tesz arról, hogy mennyire szerette fiát.

Napi elmélkedések:

Máj. 31. H. Az Úr szolgálóleánya. Lukács 1:26-38.

Jún. 1. K. Öröm megosztva mással. Lukács ev. 1:39-45.

Jún. 2. Sz. Az Úr énekekkel való dicsőítése. Lukács ev. 1:46-55.

Jún. 3. Cs. Szerető anyai gondviselés. Lukács ev. 2:1-7.

Jún. 4. P. "Lássuk meg e dolgot." Lukács ev. 2:15-20.

Jún. 5. Sz. A türelem leckéje. Lukács ev. 2:41-52.

Jún. 6. V. Szeretet egy életen át. János ev. 19:25-27.

* * *

VASÁRNAP, 1982. JÚNIUS 13.

Zákeus, akit az Úr megtalált.

(Lukács ev. 19:1-10.)

Aranymondás: "Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa azt, ami elveszett" (Lukács ev. 19:10).

Zákeus, mint a rómaiak fővámszedőjét, a zsidók megvetették.

Zákeus vonzódott az Úr Jézus Krisztushoz és mindent megtett, hogy őt meglássa.

Zákeus örömmel elfogadta az Urat, mert az Úr már előbb elfogadta őt.

Zákeus többet tett, mint amit a törvény előírt azért, hogy a múlt bűneit jóvátegye.

Zákeus és Isten között újra helyreállt a helyes kapcsolat és Zákeus újra Isten családjához tartozó lett.

Napi elmélkedések:

Jún. 7. H. Felszólítva a követésre. Lukács ev. 5:27-32.

Jún. 8. K. 99 és az egy. Lukács 15:1-7.

Jún. 9. Sz. A hiten épül minden. Róma 4:13-15.

Jún. 10. Cs. Az igazság mely szabaddá tesz. János ev. 8:31-36.

Jún. 11. P. Kegyelemben részesülve. I. Timótheus 1:12-17.

Jún. 12. Sz. Újra Isten családjában. Lukács ev. 19:1-10.

Jún. 13. V. Az Úrra várakozva. Zsoltár 130.

* * *

VASÁRNAP, 1982. JÚNIUS 20.

"Aki nagy akar lenni köztetek, legyen a ti szolgátok."

Aranymondás: "És, aki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgálja legyen" (Márk ev. 10:44).

János és Jakab nagy lelkesedést mutattak, miután elhívta őket az Úr tanítványoknak.

Jakab és János gyorsak voltak elítélni azokat, akik Jézust elutasították.

Jakab és János részt akartak Jézus hatalmából és erejéből.

Jakab és János készek voltak áldozatot hozni, mielőtt számoltak volna azzal, hogy mibe kerül. **Jakab és János** hívva vannak Jézus Krisztus példáját követni, aki szolgáló formát vett fel.

Napi elmélkedések:

- Jún. 14. H. A tanítványok elhívása. Márk ev. 1: 16-20.
Jún. 15. K. Az elsőből utolsó lesz. Márk ev. 10: 35-45.
Jún. 16. Sz. A gyors ítélkezés. Lukács ev. 9:51-56.
Jún. 17. Cs. Bátor bizonyágtevők. Ap.csel. 4: 13-21.
Jún. 18. P. A megdicsőülés hegyén. Márk. ev. 9: 2-8.
Jún. 19. Sz. Hüen mindhalálig. Ap.csel. 12:1-5.

Jún. 20. V. Kész lélek, erőltet test. Márk ev. 14: 32-42. * * *

VASÁRNAP, 1982. JÚNIUS 27.

Júdás az áruló barát.

(János ev. 12:3-6.)

Aranymondás: "...jaj annak, aki az embernek Fiát elárulja" (Márk 14:21b).

Júdásra volt bízva az Úr Jézus Krisztus és a tanítványok közös vagyona.

Júdás összeesküvést szőtt az Úr ellen, miért, nem tudjuk.

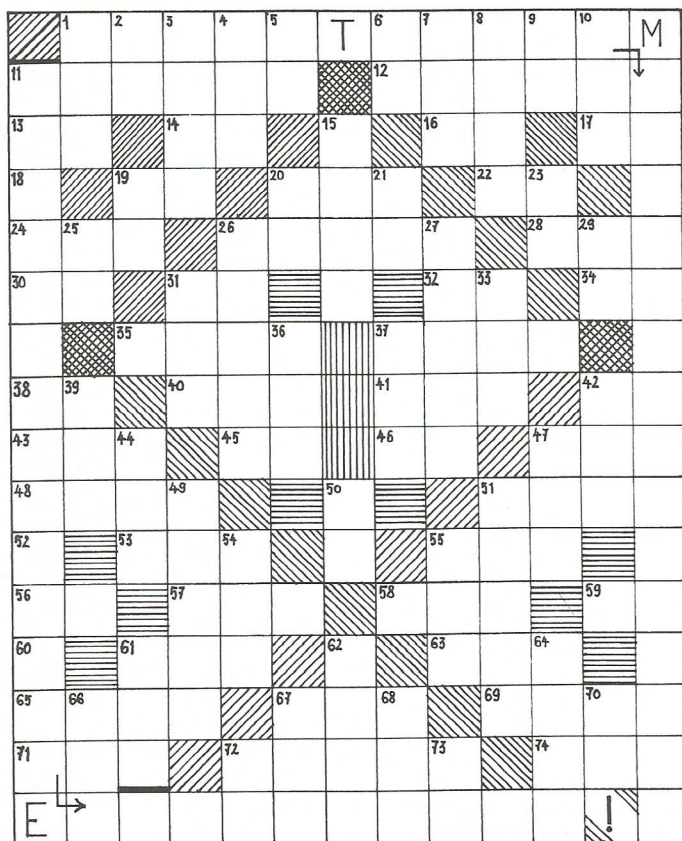
Júdás kihasználta az ő közeli kapcsolatát az Úr Jézussal azért, hogy őt elárulja.

Júdás kitartott terve mellett, annak ellenére, hogy az Úr Jézus Krisztus figyelmeztette őt.

Júdás bánata, keserősége tette felett olyan nagy volt, hogy az életét elvette magától.

Napi elmélkedések:

- Jún. 21. H. Apostolnak elhívva. Márk ev. 3:12-13.
Jún. 22. K. A fontossági sorrend. János ev. 12:1-8.
Jún. 23. Sz. A cselekedetek hangosabbak a tettekénél. I. János 3:11-18.
Jún. 24. Cs. A bűn titkolhatóatlan. János ev. 13: 21-30.
Jún. 25. P. Az áruló csók. Márk ev. 14:43-50.
Jún. 26. Sz. Amikor a reménység kihál. Máté ev. 27:1-10.
Jún. 27. V. Isten ügye halad előre. Ap.csel. 1: 15-26.

A PÁRTFOGÓ

Vízszintes:

11. Nem falusi
12. Részei
13. A "laza" ábécé első két betűje
14. Puskával teszi
16. Előd
17. Azonos mássalhangzók
18. N
19. Téli sport
20. Nem ül
22. Szilícium vegyjele fordítva
24. Nem tegnapi
25. Vasolvasztó régiesen (Lillafüreden hasonló nevű tó is van)
28. Külföldi hírgyűnőség röviden
30. Mutatószó
31. A vízsz. 24. csonkán
32. Így is nevezzük Jézust
34. MEDDIG vége
35. Az átok hegye az Ótestamentumban
38. Azonos a vízsz. 19-el
40. 3xR
41. Sportöltözék

42. Egyes vidékeken a tájnyelvben megszólítást helyettesítő szócska

43. ELŐRE eleje
45. Suszterszerszám
46. Régi ruhát meg...
47. Talicskát...
48. Női név becézve
51. Testrész
53. Rámutatás személyre
55. A régi Oroszország uralkodója
56. Személyes névmás
57. A beszéd legkisebb értelmes eleme
58. Gyapjas állat eleje
59. Ver
61. A kételkedő tanítvány nevének vége
63. Mohón eszik
65. A gyárakban többnyire három mű... van
67. Iparőr magánhangzói keverve
69. Kellemetlen apró állatka
71. Bátor
72. Női név becézve
74. ÜLNI csonkán

Függőleges:

1. A "szoros" ábécé eleje
2. SÁR magángangzó nélkül
3. Férfinévé becézve
4. A "májusi ... aranyat ér"
5. A főnévi igenevek vége
6. Nem föl
7. Ilyen vízről is beszél a Biblia
8. Figyeli
9. EMKE eleje
10. Símitást kifejező szó
15. Józsefet ... miatt dobták a száraz kútba testvérei
19. Kötőszó fordítva
20. Tagadást kifejező magánhangzó duplán
21. Rövid LŐ
23. A Szovjetunió autójelzése
25. Mutatószó
26. Meccsen is kiabálják
27. Jákob egyik fia
29. A Fülöp-szigetek autójelzése
31. ...nyugosznak a völgyek
33. Az áram alatt lévő vezeték meg...
36. Hosszú ORR
37. Ausztráliai nagytestű madár
39. Női név becézve
42. Kérdőszó
44. Őzikéje röviden
47. Nyit

49. Így hívták azt a bibliai személyt, akit idős korában becsapott a fia
50. A gazdag ifjú mondta: ... Mester
51. Az egri ... nem tudták bevenni a törökök
54. A pók teszi, fordítva!
55. Ilyen ruhája volt Józsefnek (eleje)
61. A kénsav is ...
62. Keleten kenyérgabona
64. Ha székekkel kínálják, megteheti
66. ...-zug
67. Menyasszony
68. Évszak
70. Évszak magánhangzó nélkül
72. Fél egér
73. IT

Dr. Almási Mihály

BEKÜLDENDŐ: Vízszintes 1. és Függőleges 11.

Beküldési határidő: 1982. május 30
A helyes megfejtést lapunk következő számában közöljük.

Könyvjutalmat sorsolunk ki a helyes megfejtők között, a jutalmakat postán küldjük el. Kérjük kedves olvasóinkat, hogy a megfejtéseket a tördelő szerkesztő címére küldjék! (A cím lapunk 2. oldalán található.)

BUZDÍTÁS

Szeretettel emlékeztetjük Testvéreinket arra a **FELHÍVÁSRA**, mely A KÜRT legutóbbi számában jelent meg Theológiai Szemináriumunkkal kapcsolatban.

Május 15-ig várjuk a jelentkezéseket.

BÁTORÍTANI szeretnénk azokat, akik ugyan indítást éreznek a szolgálatra és a tanulásra, de félnek, és még nem jelentkeztek!

Oktatási formánk lehetővé teszi pl. bizonyos tárgyak elhagyását, a már nem "diákkorú" diákok fokozott segítségét stb. Röviden: Ne fojtsuk el magunkban a Szentlélek indítását! Tegyük próbát! A könyvek átnézése és az első néhány konzultáció meg fog győzni bennünket arról, hogy nem erők felett útra vállalkozunk, meg arról, hogy hasznos és szükséges ismeretekhez jutunk.

Továbbra is várjuk tehát a jelentkezéseket!
MÁR MOST IMÁDKOZZUNK AZÉRT, HOGY AZ ÚR ÁLDJA MEG MUNKÁNKAT!

Dr. Almási Mihály igazgató